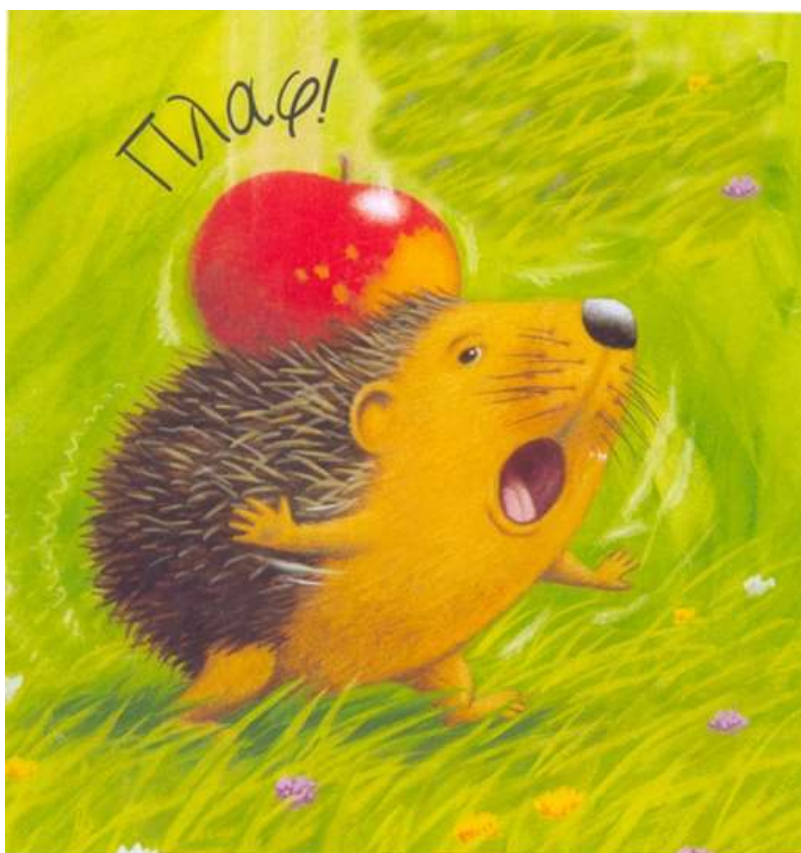

Ένα μήλο στην πλάτη ενός σκαντζόχοιρου

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα σκαντζόχοιράκι που νύσταζε πολύ και ετοιμαζόταν να κοιμηθεί.

Ξαφνικά όμως έπεσε ένα μήλο πάνω στην πλάτη του και καρφώθηκε στα αγκάθια του. Το σκαντζόχοιράκι τρόμαξε πολύ, δεν ήξερε τι να κάνει.

Ένα σκιουράκι που μάζευε φουντούκια εκεί γύρω άκουσε την τρομαγμένη του φωνή και ήρθε για να βοηθήσει.

Μαζί προσπαθούν να βρουν ένα τρόπο για να βγάλει από την πλάτη του το σκαντζοχοιράκι το μήλο. Αλλά πως θα το κάνουν όμως; Στην παρέα τους σε λίγο προστέθηκε και ένα γουρουνάκι. Όλα μαζί τα ζώακια συζητούν και προσπαθούν να βρουν μια λύση.

- Τι λες να κάνει; Ρωτάει το σκιουράκι το γουρουνάκι.
- Δεν ξέρω, λέει το γουρουνάκι.
- Α, μου ήρθε μια ιδέα, λέει το σκιουράκι, να ξαπλώσει και να τρίψει την πλάτη του στο χώμα, έτσι το μήλο μπορεί να φύγει από την πλάτη του.
- Ναι, ωραία ιδέα, φωνάζει το σκαντζοχοιράκι.

Το σκαντζοχοιράκι όμως δεν καταφέρνει να βγάλει το μήλο από την πλάτη του και το γουρουνάκι είναι πολύ λυπημένο, γιατί ο φίλος του όχι μόνο δεν κατάφερε να βγάλει το μήλο από την πλάτη του, αλλά πιάστηκαν στα αγκάθια του και ένα αχλάδι και πολλά μικρά μηλαράκια και φύλλα.

Ένα κατσικάκι που έτρωγε χορτάρακι εκεί δίπλα και άθελα του άκουσε τη συζήτηση που είχαν τα άλλα ζωάκια ήρθε χαρούμενο να βοηθήσει το σκαντζοχοιράκι.

- Νομίζω ότι έχω λύση στο πρόβλημα σου, είπε το κατσικάκι. Πεινάω πολύ και τα φρουτάκια που έχεις στην πλάτη σου είναι ότι πρέπει για να χορτάσω.

Και έτσι έφαγε τα φρούτα και τα φύλλα που είχαν κολλήσει στα αγκάθια του σκαντζόχοιρου.

- Σε ευχαριστώ κατσικάκι, φώναξε το σκαντζοχοιράκι.

Τώρα πια μπορούσε να κοιμηθεί, νύσταζε τόσο πολύ. Ξάπλωσε και σκεπάστηκε για να μην κρυώσει με φύλλα των δέντρων. Σε λίγο κοιμόταν βαθιά και έδειχνε πολύ χαρούμενο.

Διασκευή από τα παιδιά της ιστορίας¹ από το βιβλίο: «Άουτς» Regnhild Scamell, 2005, Αθήνα, Εκδ. Παπαδόπουλος.

---

¹ Τα παιδιά είδαν μόνο τις εικόνες και έφτιαξαν τη δική τους ιστορία χωρίς να έχουν ακούσει νωρίτερα το κείμενο του βιβλίου.

Η ιστορία όπως είναι στο βιβλίο² διαβάστηκε στα παιδιά μετά από τη δημιουργία της δικιάς τους εκδοχής.

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΒΑΛΕΟΥΓΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΚΑΠΟΜΠΑΣΗ ΜΑΡΙΑ
ΦΛΕΒΑΡΗ ΝΙΚΟΛΕΤΑ
ΓΙΑΣΙΡΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΟΛΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΣ
ΜΠΑΡΜΠΑΝΤΩΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΝΙΚΟΛΟΥ ΙΑΚΩΒΟΣ
ΤΣΙΡΑΓΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ
ΑΛΑΦΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΑΡΓΥΡΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΓΑΣΠΑΡΗ ΑΝΘΗ
ΚΑΚΟΥΛΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΠΑΠΟΥΡΑ ΜΑΡΙΛΙΝΑ
ΣΑΡΙΚΑ ΕΛΕΝΗ
ΣΑΡΙΚΑ ΤΣΑΜΠΙΚΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΓΙΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΕΣΚΟΥΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΚΑΡΑΟΛΑΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΠΑΤΙΝΙΩΤΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

Νηπιαγωγός: ΓΕΡΟΝΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

---

² Ένας σκαντζόχοιρος έφτιαξε τη φωλιά του για το χειμώνα κάτω από μια γέρικη μηλιά. Δεν την έφτιαξε πολύ μεγάλη, ούτε και πολύ μικρή. Την έκανε ακριβώς στα μέτρα του, γιατί εκεί μέσα θα κοιμόταν ολόκληρο το χειμώνα. [Εικόνα 1η] Ξάφνου! Πλάφ! ένα ζουμερό μήλο έπεσε πάνω στη ράχη του. Άουτς! Τσίριξε ο σκαντζόχοιρος. Προσπάθησε να μπει μέσα στην καινούργια ζεστή φωλίτσα του. Όμως με αυτό το μήλο στη ράχη του πώς να χωρέσει εκεί μέσα; [Εικόνα 2η]

Ο σκαντζόχοιρος κουλουριάστηκε ελπίζοντας ότι το μήλο θα ξεκολλούσε. Όταν όμως ξεκουλουριάστηκε το μήλο ήταν ακόμη εκεί. Ένας σκίουρος που περνούσε βιαστικός, με τις χούφτες του γεμάτες φουντούκια, σταμάτησε να τον βοηθήσει.

«Στάσου, μην κουνηθείς! Θα σπρώξω το μήλο να φύγει» είπε ο σκίουρος. Τράβηξε από δω, έσπρωξε από εκεί. Έσπρωξε από δω, τράβηξε από εκεί. Όμως το κόκκινο μήλο δεν έλεγε να ξεκολλήσει. [Εικόνα 3η]

Και, σαν να μην έφτανε αυτό καρφώθηκαν και τρία από τα φουντούκια του σκίουρου πάνω στα αγκάθια του σκαντζόχοιρου. Έτσι τώρα κουβαλούσε στη ράχη του ένα κόκκινο μήλο και τρία φουντούκια. Ένα γουρουνάκι που έβοσκε στο λιβάδι σταμάτησε το φαγητό του για να δει τι συμβαίνει. «Καλό μου γου-ρούνι» κλαψούρισε ο σκαντζόχοιρος.

«Έρχεται ο χειμώνας κι εγώ δε θα χωρέσω μέσα στη φωλιά μου. Τι να κάνω;» [Εικόνα 4η]

«Να κάνεις μερικές τούμπες» είπε το γουρούνι. «Να κυλιστείς στο έδαφος. Μόνο έτσι θα απαλλαγείς από αυτά που κουβαλάς». Ο σκαντζόχοιρος κυλίστηκε χάρη κουνώντας τα ποδαράκια του στον αέρα. [Εικόνα 5η]

«Λοιπόν; Έφυγαν όλα; Ρώτησε περιμένοντας με αγωνία την απάντηση. «Όχι» Ρουθούνισε το γουρούνι. «Το κόκκινο μήλο και τα τρία φουντούκια είναι ακόμα στη θέση τους, κι επιπλέον έχεις ένα πράσινο αχλάδι και ένα φύλλο». Μπροστά του έστεκε τώρα μια έκπληκτη κατσίκα που τον κοίταζε παραξενεμένη. [Εικόνα 6η]

«Ώ!» φώναξε η κατσίκα «μου έφερες φαγητό!» «Ταρακαλώ» είπε ο σκαντζόχοιρος «μπορείς να τα φας όλα!» «Γιούπι!» βέλασε η κατσίκα. Έπειτα έφαγε το κόκκινο μήλο, τα τρία καφετιά φουντούκια, το αχλάδι και τελευταίο το φύλλο. «Ζήτωωω!» φώναξε ο σκαντζόχοιρος. Ένιωθε ελαφρύς σαν πούπουλο. «Σ' ευχαριστώ κατσίκα» είπε. [Εικόνα 7η]

Έπειτα άρχισε να τρέχει όσο πιο γρήγορα μπορούσε για το δέντρο όπου ήταν η φωλιά του. Χώθηκε μέσα στη μικρή φωλίτσα του, έκλεισε ευχαριστημένος τα μάτια του κι αμέσως τον πήρε ο ύπνος. [Εικόνα 8η]